

ОБОБЩЕНА СПРАВКА ЗА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ПО ПРОЕКТА НА НАРЕДБА ПО ЧЛ.209Б ОТ ЗСВ.

Постъпили са становища и предложения от:

- ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ ОТ АПЕЛАТИВЕН СЪД ГР. БУРГАС/вх.№ВСС-1620/19.01.2017 Г./

- БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ ВЕЩИ ЛИЦА И ЕКСПЕРТИ/чрез Гражданския съвет към ВСС/;

- П. БРАТАНОВА, ЗАМЕСТИК – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОС-КЮСТЕНДИЛ/вх.№ВСС-710/19.01.2017 Г./;

- ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ ОТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД РАЗГРАД/вх.№ВСС-1620/20.01.2017 Г./;

- ГРАЖДАНСКИ СЪВЕТ КЪМ ВСС/от заседанието, проведено на 20.01.2017 г./;

- ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ ОТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЕРНИК/ по ел. поща-23.01.2017 Г./;

- СЪДИИТЕ АРГИРОВА, РУКОВ, МИЛАЧКОВА И ТОДОРОВА ОТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД И СЪДИЯ ТАРАЛАНСКИ ОТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД МОНТАНА/ по ел. поща – 21.01.2017 г./

1.Предложения по чл.9, т.3 от Наредбата:

Проект:

чл.9. Атестиране се провежда в следните случаи:

.....

т.3. периодически - на всеки 5 години от атестирането за несменяемост на съдия, на председател и на заместник-председател на съд, до получаване на две последователни положителни комплексни оценки - "добра" и "много добра" от периодически атестиране, след придобиване на несменяемост;

- Гражданският съвет изразява становище, че с нормата на § 206, ал.3 ЗИДЗСВ се игнорира атестирането, проведено досега. Гражданският съвет предлага да има законодателна инициатива за промени по този текст.

- ОС на Апелативен съд гр. Бургас:

„Проектът не дава отговор и на други два много важни въпроси. Например, с оглед променената периодичност на атестирането, която приветстваме, получените до момента две

последователни положителни комплексни оценки от периодично атестиране, след несменяемост, ще се зачитат ли по чл.9, т.3 от проекта. Предлагаме да се зачитат, защото в противен случай се обезличава свършената до момента огромна работа от ВСС и от Помощните атестационни комисии по места, в които участваха почтени и опитни дългогодишни съдии. Последното считаме за добър атестат за свършената до момента работа. Ако се приеме обратното, молим да бъдем запознати с причините, поради които измененията в ЗСВ се тълкуват в различен от предложението смисъл. Този въпрос е фундаментален за всеки работещ магистрат и след като не намира изрична уредба в ПЗР на ЗИД на ЗСВ от 09.08.2016г. би следвало да се тълкува в полза на колегите.”

Другият въпрос, който се поставя е, след отпадане на ограничението за атестиране на съдии, които са навършили 61 годишна възраст, налага ли се това да намери изрично проявление в Наредбата. С други думи, ако съдия не е получил две последователни положителни комплексни атестационни оценки, до каква възраст ще се атестира?”

Становище на работната група по прилагането на § 206, ал.3 от ПЗР на ЗИДЗСВ/в сила от 09.08.2016 г./:

-Законодателната инициатива не е от компетентността на Съдийската колегия. Разпоредбата на чл.9, т.3 възпроизвежда разписаното в ЗСВ.

-По втория въпрос, поставен от ОС на съдиите от АС - Бургас: Старата редакция на чл.196 от ЗСВ/в сила до 09.08.2016 г./ е изменена, а в новата такава не се предвижда ограничение за атестиране след навършване 60-61 години. В чл.203, ал.2 ЗСВ е посочено изрично кои съдии са изключени от атестиране, но няма поставени възрастови ограничения. За съдиите над 60-61 години съществува възможността да участват в конкурс, а оценката от атестирането е критерий при оценяването.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС е обсъдила и възприела изразените от работната група становища.

2.Предложения по чл.22 от Наредбата:

Проект чл.22:

Чл. 22. Специфичният критерий за атестиране на съдия - "брой необжалвани от подлежащите на обжалване съдебни актове, потвърдените обжалвани съдебни актове; отменените или обезсилени съдебни актове, изцяло или частично, и основанията за това", очертава:

Вариант 1качеството на работата на атестирувания магистрат след анализ на фактите, установени в рамките на инстанционния контрол, относно постановените от него актове, съобразно спецификите на отделните материали.

Вариант 2.....уменията на атестирувания за старателно и обстойно запознаване с материалите по делото, способността за правилно очертаване предмета на доказване и за ясно аргументиране и убедително мотивиране на застъпената теза, основано на прецизен анализ на доказателствата" – вариант 2-жа В. Иванова

-В становището си, съдия Братанова от ОС – Кюстендил подкрепя вариант 2 на чл.22 от Наредбата:

„Във връзка с двата варианта на редакцията на чл.22, считам, че следва да остане вариант 2, тъй като тази редакция дава възможност за по- широка преценка на качествата на атестирувания кандидат съобразно спецификата на казуса и уменията му да очертава предмета на делото, респ. да аргументира своята теза. Известно е, че динамиката на законодателството и некачеството на законодателския материал създават предпоставки за противоречиво тълкуване на неясни законови текстове. Да се обвързва качеството на работата на магистрата само с фактите и резултатите от инстанционния контрол, които в редица случаи може да се резултат от субективно тълкуване на законодателството, според мен е необективно, а и несправедливо. В този смисъл редакцията на разпоредбата по вариант 2 би довела до по- обективна и справедлива оценка на специфичните умения на атестирувания магистрат, без да е налице абсолютно обвързване с резултатите от инстанционния контрол.”

Становище работна група:

- Работната група подкрепя вариант втори, но предлага думите „.....застъпената теза.....“, в първоначално предложения вариант, да бъдат заменени с думите „съдебния акт“ и вариант 2 да придобие следното съдържание:

Вариант 2.....уменията на атестирувания за старателно и обстойно запознаване с материалите по делото, способността за правилно очертаване предмета на доказване и за ясно аргументиране и убедително мотивиране на съдебния акт, основано на прецизен анализ на доказателствата” .

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС е обсъдила и възприела предложението от работната група вариант.

3.Становища по чл.32.т.4 от Наредбата:

Проект:

Чл. 32. Показателите по общия критерий - "умение за оптимална организация на работата", са:

4. обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебна власт, както и натовареността на атестирания съдия, в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебна власт;

-Според Общото събрание на съдиите от АС - Бургас: „Не става ясно как ще се определя общата натовареност на „съответния съдебен район“ по чл.32, т.4 от проекта и какво значение има тя за индивидуалната натовареност на атестирания съдия като показател по общия критерий „умения за оптимална организация на работата“. Тук е мястото да се отбележи, че по отношение на натовареността на отделния съд и индивидуалната натовареност на атестирания съдия~проектът не е обвързан със Системата за изчисляване натовареността на съдиите /СИНС/, в която се инвестираха усилията на професионалната общност и значителен публичен финансов ресурс, включително средства на Европейския съюз. Логично възниква въпросът, ако тази система е обективна, с достатъчно аналитични и сравнителни функции, защо проектът не е обвързан с нея. Този важен въпрос следва да бъде поставен поне с оглед изискването в члЛа от ЗНА нормативният акт, бил той и подзаконов, да има трайно /нееднократно/ действие във времето.“

Становище работна група:

В проектите на Наредба и на Единен формуляр за атестиране определянето на общата и индивидуалната натовареност е съобразена със СИНС – чл.70 от Наредбата/в частност ал.3/.

-Участниците в Гражданския съвет изразиха становище по-малката или по-голямата натовареност да не води до ощетяване при атестирането.

- Общо събрание на съдиите от Административен съд Перник: „Целият член 70 от проекта на Наредба по чл. 209б не следва да има отношение към атестирането и оценката на работа на магистратите – тъй-като в него са заложили обективни критерии като действителна натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, които не зависят от атестирания съдия и не могат да се повлияят от неговата безупречна работа“.

Становище работна група:

Натовареността не е самостоятелен показател, а се взема предвид при оценка на срочността и индиректно при оценка на качеството на работа на магистрата. Предвиденият показател натовареност се съобразява комплексно с останалите и не се създава риск от неравностойно третиране.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС е обсъдила и възприела изразените от работната група становища.

4.Предложения по чл.32, т.5 от Наредбата:

Проект чл.32, т.5:

5. Вариант 1 - дейности извън служебните задължения на магистратите, като преподавателска или лекторска дейност, участие в комисия по професионална етика в съответния орган на съдебната власт, в конкурсна комисия, в работни групи, в случайното разпределение на делата или други свързани с професионална дейност на магистрата. Вариант 1 по предложение на В. Иванова и други.

Вариант 2 - дейности извън служебните задължения на магистратите, като преподавателска или лекторска дейност, участие в комисия по професионална етика в съответния орган на съдебната власт, в конкурсна комисия, в работни групи, в случайното разпределение на делата или други, свързани с професионална дейност на магистрата и определени със закон или от председателя на съда. Вариант 2 по предложение на Б. Дечева

- Граждански съвет – Българска съдийска асоциация/БСА/ подкрепя предложения в Наредбата вариант 2. Направиха се предложения за допълнение на чл.32, т.5 по отношение включването на различни дейности:

-Участие в международни и национални мрежи/БСА/;

-Участие в управителни органи на съсловни организации;

-В чл.4 е обявена целта на атестирането – издигане доверието в съдебната власт. За административните ръководители това е предвидено като показател, следва да се предвиди аналогичен показател, който да оценява дейност по издигане доверието в съдебната власт и за съдиите. Да се съобрази решението по протокол № 34/29.09.2016 г. на Пленума на ВСС, според което участието на магистрати и съдебни служители в Образователна програма „Съдебната власт – информиран избор и гражданско доверие. Отворени съдилища и прокуратури“ да бъде отразено при изготвяне на атестационните им оценки.

Гражданският съвет, взе решение с мнозинство и предложи в чл.32, т.5 да залегне съдържание в следния смисъл „участие в управителните органи на съсловни магистратски организация и дейности, насочени към повишаване общественото доверие в съдебната система, като образователни програми, дни на отворените врати и други активности, насочени към широката общественост“

Представител на Гражданския съвет предложи в мотивите към наредбата да се включи примерното изброяване на дейностите, изложени по-горе.

По направените по-горе предложения, по време на заседанието, представителят на САС изрази становище, че участието в съсловни организации, форуми и др. няма място при атестирането, а представителят на АСпНС, че не е удачно подобно разширяване на натовареността. Председателят на АС – В. Търново подкрепи колегите си от софийските съдилища.

-В становището си, съдия Братанова от ОС – Кюстендил също подкрепя вариант 2 на чл.32, т.5 от Наредбата:

„От двата варианта за редакция на чл.32 намирам за по-изчерпателен вариант 2, тъй като обхваща и случаи за организация на работата, определени със закон или заповед на административния ръководител, нефигуриращи по-горе-напр. изготвяне на становища във връзка със спорни въпроси по правоприлагането и подготовка за тълкувателни решения, в комисии за атестиране на съдебни служители, в комисии за инвентаризации, осъществяване на дейност като съдия-наставник и пр. Подобна дейност и съвместяването ѝ с останалите непосредствени задължения допълнително би довела до всеобхватна оценка на уменията на атестирания магистрат за оптимална организация на работата.“

-В становището си, ОС на Апелативен съд, гр. Бургас също подкрепя вариант 2 на чл.32, т.5 от Наредбата:

„В чл.32, т.5 подкрепяме предложения вариант 2 като кореспондиращ на наименованието на посочения критерий - „умение за оптимална организация на работата“. След като работата на съдията е нормативно установена, уточнението „определени със закон или от административния ръководител“ е уместно.“

- Съдиите Аргирова, Руков Милачкова, Таралански и Тодорова подкрепят вариант първи – „към чл.32: подкрепяме вариант 1, тъй като другите дейности не всякога са възложени от закона или административния ръководител, но заедно с това са необходими и свързани с дейността на магистрата“.

Становище работна група:

Работната група не се обедини кой от вариантите на чл.32, т.5 да приеме. Счита, че и в двата варианта дейностите не са изчерпателно изброени.

Видно от мотивите, изложени в доклада към Наредбата:

„Петият показател по този критерий е формулиран в два варианта. Разликата в двата варианта по т.5 е в това дали при атестирането ще се вземат предвид всички дейности извън служебните задължения на магистрата, свързани с професионалната му длъжност или ще се вземат предвид само определените „със закон или от административния ръководител“. Съображенията в подкрепа на първия вариант са свързани с това оценката на професионалната дейност на съдията да обхваща всички нейни прояви и да не зависи от административния ръководител. Вторият вариант изхожда от разбирането, че най-важни за съдията са служебните му задължения и не следва да компенсира неизпълнението им, респективно по-лошото представяне по показателите, които ги оценяват, с извършване на друга професионална дейност по своя инициатива.“

По решението, взето с мнозинство от Гражданския съвет - доколкото тези дейности са свързани с дейността на съдията, те следва да бъдат отчитани при атестиране по този показател.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС е обсъдила и възприела следната редакция на чл.32, т.5 от Наредбата“:

5. дейности извън служебните задължения на магистратите, като преподавателска или лекторска дейност, участие в комисия по професионална етика в съответния орган на съдебната власт, в

конкурсна комисия, в работни групи, в случайното разпределение на делата или други свързани с професионална дейност на магистрата, предвидени със закон.

5.Предложения по чл.34, т.3 от Наредбата:

Проект чл.34, т.3:

Чл. 34. Показатели за оценяване по общия критерий – „спазване на правилата за етично поведение”, са:

3. становище на етичната комисия към съответния орган на съдебната власт, включващо и преценка на направените отводи и самоотводи по АПК, ГПК и НПК, при налични данни за тяхната необоснованост.

- Общото събрание на съдиите от АС – Бургас предлага:

„В чл. 5 от проекта освен като оценка за професионалните и деловите качества се посочва, че атестацията представлява оценка за „нравствените“ качества на съдията, председател и заместник-председател на съд. Предлагаме да се създаде определение какво включва понятието „нравствени качества“ и кои сфери от живота на съдиите ще бъдат анализирани с оглед оценяването на тези им качества.

Очевидно е, че липсата на нарушения на етичните стандарти по Кодекса за етично поведение на българските магистрати или липсата на обосновани сигнали за такива нарушения, не са достатъчни да се оценят положително или негативно тези качества. Същите по-скоро имат характерови и морални проявления на отделната личност. Дефинитивното изясняване на това понятие е наложително и с оглед резонното изискване за интегритет на магистрата и обективност на атестационната оценка. Липсата на легално определение в ЗСВ, а сега и в проекта за Наредбата, създава опасности в две посоки. Първо, съдиите и административните ръководители да не знаят отнапред по какви обективни критерии ще се оценяват тези им качества. Второ, практически се създават предпоставки съдия, който не се ползва с авторитет извън професионалните среди /например, защото упражнява психически или физически тормоз върху членовете на семейството си или системно злоупотребява с алкохол и това е видно от всички/ да получи висока атестационна оценка по отношение на „нравствените си качества“. Това освен, че ще засили дефицита на чувството за справедливост в обществото, ще продължи да възпроизвежда модела, в който колеги с алкохолни или други зависимости, които са ноторно известни, получават положителни атестационни оценки. В този смисъл предлагаме да се прецени допълнително дали даването на становище от етичната комисия към съответния съд, предвидено като показател по чл.34,т.3 за оценка спазват ли се „правилата за етично поведение“, е достатъчна гаранция за обективност. Крайно време е проблемите със злоупотребата с алкохол от страна на магистрат да се идентифицира гласно и да се търси решението му именно с инструментариума на етичните оценки. Когато се касае до зависимост и алкохолна болест, следва да е налице друг механизъм за отстраняване на такива колеги, както в техен, така и в обществен интерес.“

Становище работна група:

Преценката се извършва въз основа на Кодекса за етично поведение на българския магистрат. Нравствеността е общоутвърдена категория, която не подлежи на нарочно дефиниране в закона. Въпрос на обективност на преценката, която прави етичната комисия в становището си.

- Съдия Братанова от ОС – Кюстендил прави предложение, към становището на ЕК относно необосноваността на отводите, да се прилагат и преписи от определенията на отводите се съдии:

„Изцяло подкрепям редакцията на чл.34 т.3 от наредбата, свързана с изискването при преценка на етичните качества на магистрата да се съобразява и обосноваността на направените отводи и самоотводи. Многобройни са констатациите за наличие на голям брой необосновани отводи в съдилищата, които в редица случаи се използват от недобросъвестни магистрати като начин за отказ от участие по определени видове дела. Намирам за необходимо при преценка на този специфичен критерий комисиите по етика, правейки своите констатации, да изпращат и преписи от отводите на атестиращия магистрат на ПАК с цел гаранция на обективност на тяхната преценка.“

Становище работна група:

Работната група възприема направеното предложение. Предлага т.3 на чл.34 да бъде допълнена и да придобие следното съдържание:

3. становище на етичната комисия към съответния орган на съдебната власт, включващо и преценка на направените отводи и самоотводи по АПК, ГПК и НПК, при налични данни за тяхната необоснованост. Прилагат се и копия от необоснованите определения за отвод.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС е обсъдила и възприела изразените от работната група становище и предложение.

6. Предложения по чл.44 от Наредбата:

Проект чл.44:

Чл. 44. *Атестирането на съдия, председател и заместник-председател се извършва чрез:*

- 1. количествено оценяване на работата на атестиращия въз основа на статистически данни и тяхното съпоставяне и анализ;*
- 2. качествено оценяване на работата на атестиращия въз основа на съвкупен анализ и оценка на всички данни за работата на съдията;*
- 3. непосредствено наблюдение;*
- 4. лични впечатления;*
- 5. анализ на достоверна писмена информация, относима към предмета на атестирането.*

Предложение В. Иванова - чл. 44, озаглавен „Методи на атестиране“, досегашният текст да се обособи в алинея първа и да има нов текст, обособен във втора алинея, със следното съдържание: „Предимство се отдава на качественото оценяване, ползващо се с по-голяма тежест от количественото оценяване.“

Съображения: този подход е съобразен с препоръчаните стандарти в становища № 17(2014) - § 33, §34 и § 35; № 11(2008) - § 7; № 6(2004) - §4 на КСЕС; препоръките към Киев (2010);

Съображения работна група, изложени в доклада : В предложения проект, работната група, при определяне на максималния брой точки по критериите, отдаде по-голяма тежест на тези от тях, които отразяват качеството на работата на съдията, но счита, че подобен текст не следва фигурира в наредбата, Не се възприе това предложение защото закона не дава приоритет на качествените показатели. Напротив, още през 2009 година е отменен текста на чл. 208 ЗСВ. (Обн. - ДВ, бр. 64 от 2007 г.), според който „В методиката за атестиране с най-висок коефициент се отчитат показателите, които са свързани с разглеждането и решаването на делата и преписките“. Наредбата не може да съдържа регламентация, която не е уредена в закона, или такава, която противоречи на негови текстове, или на духа на закона. Европейските стандарти и отправени препоръки на КСЕС също не дават приоритет на качествено пред количественото оценяване, а напротив: В пар. 33 от Становище 17 от 2014г на КСЕС са дадени препоръки оценката да се основа на критерии като: професионална компетентност, лична компетентност, социална компетенция и способност за лидерство. Отсъства приоритетност на качеството пред количественото оценяване Методите за оценяване са обсъждани като равностойни в пар. 35 от същото Становище на КСЕС. Качеството на правосъдието като цяло и подобряването му е целта на оценъчния механизъм на работата на съдията, но за постигането й КСЕС изрично отбелязва *„оценителите трябва да имат предвид пълният мащаб на работата на съдията“*. В същото време, макар и да приема за *„проблематично основаването на резултатите от оценки върху броя и процентите на решенията, отменени при обжалване“*, ги допуска и предвижда като показатели при формиране на оценката, тогава когато *„броят и начинът на отмяна на решенията ясно показва, че съдията не разполага с необходимите познания за право и процес“*.

- Съдия Братанова от ОС – Кюстендил поддържа предложението за добавяне на ал.2 към чл.44 на Наредбата, но прави предложение да се конкретизира какво означава качество на работа – резултата от инстанционния контрол или начин на работа:

„Приемам предложението за добавяне на втора алинея към чл.44 е уговорката, че е необходимо да се конкретизира какво означава термина качество- качество на работата в резултат от инстанционния контрол или качество като начин на работа, подготовка за заседание, старателност при изписване на актовете, задълбоченост при изговяне на мотивите и пр.“

-Общото събрание на съдиите от на Адм. съд гр.Разград се противопоставя на предложението на В.Иванова за допълване текста на чл.44 с нова алинея:

„Противопоставяме се на предложението на В.Иванова за допълване на текста на чл.44 с нова алинея: “Предимство се отдава на качествено оценяване, ползващо се с по-голяма тежест от количественото оценяване“. Считаме, че правилата на наредбата относно количествените и качествените критерии са добре развити и съобразно тези правила те следва да са равнопоставени. Освен това изложената формулировка е неясна - каква точно ще бъде по-голямата тежест на качествените критерии и по какъв начин ще се определи. Именно тази неясна формулировка противоречи на принципа за обективност, залегнал в наредбата.“

Становище работна група:

Работната група не се обедини окончателно около вариант. Поддържат се както аргументите, изложени в доклада, така и тези на съдия Иванова, изложени по-горе.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС е обсъдила направените предложения и не е възприела предложението за добавяне на ал.2 към чл.44 от Наредбата.

7. Предложения по чл.45 от Наредбата:

Проект чл.45, ал.1, т.3:

Чл. 45. (1) Количественото оценяване на работата на съдия се извършва въз основа на съпоставяне и анализ на следните основни статистически данни:

3. срокове за разглеждане на делото, от образуването до постановяване на съдебния акт или обявяване на делото за решаване (независимо дали са изготвени решението/мотивите) - предложение В. Иванова)

-Съдия Братанова от ОС – Кюстендил изразява несъгласие с предложението в чл.45, т.3 от Наредбата, от преценката за срочността на приключилото дело да се изключат сроковете за изготвяне на мотивите на съдебния акт:

„Не съм съгласна с предложението в чл.48,т.3 от наредбата от преценката на срочността на приключеното дело да се изключат сроковете за изготвяне на мотивите на съдебния акт. При всички положения срочността при изготвянето на актовете е необходимо да се преценява при преценка на професионалните качества на работата на атестирания магистрат. Естествено, не следва да се абсолютизират разумни забавяния при изготвяне на актовете в рамките на 1- 3 месеца, но не следва да се пренебрегват и магистратите, които успяват да балансират между срочност и качество на работата и е справедливо техните усилия да бъдат отчетени при преценка на тяхната работа. Действително срочността фигурира като отделен критерий в т.4, но би следвало своевременното изготвяне на мотивите, ведно с бързото приключване на делото от образуването му до обявяването му за решаване да се отчете и при срочността на приключване на цялото производство.“

-Общото събрание на съдиите от Адм. съд гр.Разград се противопоставя на направеното предложение за допълване на чл.45, т.3 от Наредбата:

„Противопоставяме се и на предложението на В.Иванова за допълване на чл.45, т.3 с думите „независимо дали са изготвени решението/ мотивите“. Считаме, че това предложение противоречи на житейската логика. По този начин, ако делото е обявено за решаване в предвидените срокове, независимо, че актът не е изготвен в срок, ще се отчете добър показател. Смятаме, че не това е целта на наредбата.“

Становище работна група:

В проекта на Наредба и ЕФА се съобразяват изрично и двата показателя - в т.3 на чл.45/до постановяване на акта или обявяване на делото за решаване/ се съобразяват сроковете за разглеждане на делото, което е залягало в ЕФА - част IVa и IVб в „т.2.2“. В т.4 на чл.45 се има предвид сроковете за изготвяне на съдебните актове, което е отразено част IVa и IVб в „т.2.3“.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС е обсъдила направените предложения и е възприела изразеното становище от работната група.

8. Предложения по чл.46 от Наредбата:

Проект чл.46:

Чл. 46. Оценката на качеството на работата на съдиите се извършва чрез анализ на фактите, установени в рамките на институционния контрол относно постановените от тях актове, съобразно спецификите на отделните материали.

Предложение В. Иванова: В чл. 46, озаглавен „Качествено оценяване на работата на съдия“, досегашният текст да се обособи в алинея първа и да се добави нов текст, обособен в алинея втора, със следното съдържание: „Броят и процентът на отменените решения се отчитат като негативен резултат само когато количествено и качествено ясно разкриват липса на необходимите за изпълнението на дейността познания у атестираните в областта на материалното и процесуалното право, изводима от допускането на системни съществени грешки. Различната интерпретация на доказателствения материал или застъпената обратна теза по приложението на закона, обусловили отмяната на съдебния акт в рамките на институционния контрол, не могат да се третират като основания за намаляване на оценката за качеството на работата на атестираните.“

Съображения: подобно разрешение е съобразено със стандартите, залегнали във всички цитирани в предната бележка източници; то държи сметка и за естеството на правораздавателната дейност – съдът е длъжен да основава решението си въз основа на вътрешното си убеждение, основано на доказателствата по делото, като процесът на вземане на решението не следва да е повлиян както от външни, така и от вътрешни за системата фактори, засягащи формирането на независимата му оценъчна дейност. Тук следва да се отбележи и дискусията у нас (засега) въпрос, свързан с отклоняването от трайноустановената или задължителна тълкувателна съдебна практика. В случай че съдебният акт обективира ясна, логично построена и правноаргументирана теза, която е в отклонение от коментираните практики, и са развити съображения в насока на решението за несъобразяване с тях, отмененият акт на съдията не следва да се отчита като негативен за него резултат само на това основание. В тази насока следва да се съобразят и решенията на СЕС (по преюдициални запитвания) и на ЕСПЧ, с които се утвърждава, съответно, че националните съдилища са задължени да прилагат правото на ЕС и на разпоредбите на ЕКПЧ директно, като в тази своя преценка те не могат да бъдат обвързани от задължително тълкуване на ВКС. Актуален пример е решението на СЕС (по казуса Атанас Огнянов) по отправено от СГС преюдициално запитване, в което е посочено, че българският съд следва да подsigури действието на Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., като при необходимост по собствена инициатива **не приложи даденото от Върховния касационен съд тълкуване, когато това тълкуване не е съвместимо с правото на ЕС.** Отделно – освен че има немало случаи на противоречива съдебна практика и отменени преди уеднаквяването ѝ съдебни актове, следва да се отчете и друго обстоятелство: нередко задължителните тълкувателни актове на ВКС са постановени с внушителен брой особени мнения (в някои случаи дори само с разлика от един глас, формиращ мнозинството). Последното също е аргумент в подкрепа, че е неуместно оценяването на „правилността“ на определена теза, обусловила конкретен изход на делото, който не е бил

възприет за правилен в рамките на инстанционния контрол. Това важи особено за случаи, разкриващи правна сложност, а също и доказателствени и фактически усложнения, в които не може да се приеме еднозначно за меродавно едно или друго становище. Затова при качествената оценка на работата на съдията не следва да се отдава самостоятелно значение на броя, процента на отменените и потвърдените актове (освен ако количеството на отменените актове и основанията за това не разкриват споменатата по-напред базисна неспособност на съдията по приложението на процесуалния и материалния закон). Фокусът следва да е върху: качеството на съдебното решение (в аспекта на ясното и аргументирано изграждане на решаващите изводи и убедителното обосноваване на застъпената теза, независимо от това дали тя е съзвучна с трайноустановената или задължителна практика, проявените правни познания, изводими и от съдържанието на решението, и от начина, по който съдията води процеса), осъществяването от съдията ефективна процесуална дейност, насочена към разкриване на обективната истина по делото (включваща уменията му да се концентрира върху доказателствения предмет и релевантните за него факти, респективно – да насочи усилията си към събирането на относими доказателства, осигурявайки ритмичност на процеса), съблюдаването на правата на страните в аспекта на осигуряването на справедлив съдебен процес в разумен срок, поведението на съдията в съдебната зала, проявените от него старание и почтеност в правораздавателната дейност, или – всички аспекти, определящи като добра в качествено съдържание работата на един съдия.

-Съдия Братанова от ОС – Кюстендил подкрепя добавянето на ал. 2 към чл.46 от Наредбата:

„Изцяло подкрепям необходимостта от добавяне на допълнителна алинея 2 в чл.46. Предложението за определяне на понятието „качество“ на работата е изчерпателно и не обвързва резултата от инстанционния контрол с професионализма на магистрата, който контрол както бе посочено по- горе, в редица случаи може и е свързан е противоречиво приложение на закона.“

-Общото събрание на съдиите от Адм. съд гр.Разград се противопоставя на предложението на В.Иванова за допълване текста на чл.46 с нова алинея:

„Противопоставяме се и на предложението за допълнение на чл.46. Считаме, че приемането му ще доведе до изключителен субективизъм при атестирането. Смятаме, че въведените индекси за резултатите от инстанционната проверка отразяват обективно броя и процента на отменените решения, както и дали причините за тази отмяна са грешки на съда или са обстоятелства извън поведението на съда. Отново текстът на предложението е неконкретен- напр. какво представляват „системни грешки“, кога „застъпената обратна теза по приложението на закона“ не представлява неправилно приложение на закона. Посочените в предложението формулировки дават основание на атестационната комисия на практика да прецени отново, извън проведения съдебен процес, дали постановеното решение съответства на материалния закон и дали е направена правилна преценка на доказателствения материал.“

Становище работна група:

Работната група възприе предложението на съдия Иванова относно съдържанието на втора алинея. Предлага чл.46 да придобие следното съдържание:

Чл. 46.(1) Оценката на качеството на работата на съдиите се извършва чрез анализ на фактите, установени в рамките на инстанционния контрол относно постановените от тях актове, съобразно спецификите на отделните материи.

(2) Броят и процентът на отменените решения се отчитат като негативен резултат само когато количествено и качествено ясно разкриват липса на необходимите за изпълнението на дейността познания у атестираните в областта на материалното и процесуалното право, изводима от допускането на системни съществени грешки.

Мотивите са изложени по-горе от съдия Иванова.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС е възприела направеното предложение от работната група.

9. Предложения по чл.49 от Наредбата. Становища по направеното предложение от В. Иванова в раздел „Компетентни органи и процедури по атестиране относно изслушването на атестираните магистрат и попълване на анкетен лист:

Проект:

- Чл. 49. Лични впечатления за работата на съдия се придобиват чрез събеседване/ изслушване на атестираните по въпроси, свързани с предмета на атестиране.

- Предложение В. Иванова В раздела „Компетентни органи и процедура по атестиране“, да се предвиди, на съответното систематично място, нов текст със следното съдържание:

„(1) Процедурата по атестация започва и приключва с изслушване на атестираните. Първото събеседване цели да очертае насоките, по които ще протече конкретния процес на атестиране, съобразно спецификата на работата на атестираните. А второто – запознаване на атестираните с констатациите на атестиращия състав, обсъждането им с негово участие, в това число и на конкретни възражения и съображения по проекта на атестацията.

(2) На атестираните се предоставя за попълване анкетен лист (приложение №...), съдържащ въпроси, насочени към самооценката на неговата дейност и ползвани от атестиращия състав като отправна точка за целите на събеседването. Попълването на анкетния лист не е задължително, а в случай на попълването му, дадените в него отговори не подлежат на оценяване и не формират никаква част от атестационната оценка.

(3) Попълването на анкетния лист цели оценяваният съдия да осмисли сам своята дейност, откроявайки проблемните и/или позитивните страни в нея, да оцени потребността от различни подходи за самоусъвършенстване, в това число и неформални и необвързващи такива, като например обратна връзка и взаимопомощ с други свои колеги, насочени към подобряване качеството на правораздавателната дейност. Попълването на анкетния лист има за цел и идентифицирането на специфични нужди или необходимост от допълнително развитие на професионалните умения.

Съображения: Становище № 17 (2014) на КСЕС се отнася изцяло до материята на атестирането, с акцент върху индивидуалната оценка на работата на съдиите в насока подобряване качеството на правосъдието без да се наруши независимостта на съдебната власт.

В становището, в обобщен вид, е направен преглед на всички системи на страните-членки на ЕС, а освен това са разгледани (вж §3) всички релевантни становища и възможни инструменти, предшестващи този документ. Поради това е най-удачно позоваването именно на него като концентриран източник на достиженията досега. Видно е, че т.нар. „самооценка“ се третира като елемент от т.нар. „неформална“ система на оценяване, противостояща на която е „формалната“ система. Към последната се числи и България, както повечето държави от ЕС, ползващи подобен механизъм. Все пак, в три държави, съобразно отбелязаното в становището, има „самооценка“ и като етап от „формалната“ процедура. По последни сведения и в Италия също е въведена от техния ВСС, но, както се предлага и тук, без елемент на задължителност. В Португалия не се нарича самооценка, но процедурата по атестиране започва и приключва с разговори с атестираните. В САЩ, Колорадо „самооценката“ се оценява от комисия, съставена от неюристи, при това - без нарочни критерии; не се ползват специални психологически познания за „оценката“ на отговорите. В Румъния, също ползваща формална система на атестиране, самооценката е част от атестационната процедура. Оценява се. Въпросите са предвидени предварително и еднакви за всички. В изработването им не са ползвани знанията на други специалисти и нарочна методология. В оценяването на „самооценката“ – също. Тя се събира с другата оценка, а общият резултат се дели на две. Разполагайки с всички възможни модели следва да изградим собствен, отчитайки особеностите на собствените ни култура и традиции, но и стремейки се да постигнем подобряване на средата, ползвайки най-добрите модели, а не отхвърляйки ги под претекст, че не са ни добре познати и едва ли биха сработили у нас. Да се възприеме последното би означавало да се постави под съмнение обсъждането на какъв и да е чужд опит и препоръки. Очевидно е, че на този етап България е далеч от въвеждането на неформална оценка. Коректността налага отбелязването, че, на настоящия етап, с оглед конкретните проблеми, констатирани официално в множество наднационални доклади, подобен подход би бил крайно неуместен, неефективен и дори пагубен за система като нашата. Дори развити и утвърдени демокрации (като Германия, напр., където съдебната система се ползва с далеч по-висока степен на доверие) не залагат на неформално оценяване в процеса на атестиране.

Направеното предложение обаче съвсем не цели въвеждането на неформална система чрез самооценяване. От съществено значение е и отбелязването, че предложеният тук вариант за самооценка не се свързва със самостоятелни последици, доколкото не формира никакъв елемент от оценката, нито пък се предлага като алтернатива на формалната атестация. В този смисъл - предложеното самооценяване се подчинява само на изброените (в текста на предложението) цели, като основанието за въвеждането му, по мое виждане, е да способства за промяна на средата и стандарта, така щото да улесни за въвеждане усъвършенстването на процеса. Следва да се отбележи и това, че в Пътната карта към Актуализираната стратегия за съдебната реформа (достъпни на сайта на МП), документи от задължителен характер, е предвидено (т. 2.4.6) утвърждаването на методология за самооценка. Предвидени са и срокове – 2016-2017 г. Попълването на въпросника би могло, освен всичко останало, да подпомогне целите на проекта. С решение по протокол № 40 от 03.11.2016 г. на Пленума на ВСС е взето решение за утвърждаване на екипа по този проект, финансиран по ОПДУ.

Най-вече – самооценката може да се развие като процес, способстващ ползотворното критично отношение на съдията, вглеждането в определени аспекти от дейността му и позитивното търсене на креативни подходи за обмяна на опит, обсъждане на практики и търсене на обратна връзка (изцяло неформално) с други колеги с цел подобряване на качеството на работата и ефективността на правораздаването. В това отношение е показателен опитът на колегите от Австрия, отбелязан в

становището на КСЕС. Подобни инициативи би следвало да се насърчат. Доколкото досега не са познати, нито пък регламентирани, считам за удачно изричното им уреждане в Наредбата.

Съображения, изложени в доклада: Съображения: Видно от мотивите, изложени в доклада „Изслушване на атестирания е предвидено в ЗСВ и уредено като метод, използван в процедурата по атестиране в чл. 49 от проекта. Работната група не възприе предложението за попълване на анкетен лист по предварително определени в наредбата въпроси, целящи самооценка поради следното. Подобна процедура, или самооценка не е предвидена в закона, като част от правилата за атестиране, дори да е съществувало в стратегията за съдебна реформа, а с наредба не може да се създава първична правна уредба. В Становище 17/2014 г. на КСЕС самооценката на атестирания съдия като част от механизма на оценяване е обсъждано в прегледа на различните системи, ползвани от държавите-членки, но не представлява дадена от съвета препоръка. Самооценката е разгледана като едно от средствата за осъществяване на неформалната оценка, чиято цел е да подпомогне съдията при преодоляване на професионалните му дефицити. Тази цел на препоръката е съобразена в сега действащата редакция на чл.204а ал.5 ЗСВ и се постига чрез изготвяне на индивидуални планове с участието на съдията при констатиране специфични нужди, чието изпълнение се подпомага от НИП /чл. 71, ал.5 от проекта/

В Становище № 17/2014 г. на КСЕС е констатирано, че повечето държави прилагат по-малко или повече формални системи за оценка. Само в Белгия, Франция, и Румъния процесът на оценка започва със самооценка, като в Румъния в процеса на оценяване участват и психолози. Обобщено е обаче, че различните типове оценяване са се появили в резултат на различното историческо и културно развитие на всяка една от държавите-членки, което е дало отражение и върху историческото развитие на самите органи на съдебна власт във всяка една държава. В Становището се анализират различни механизми и зависимости, в които както самооценката, така и оценката чрез конкретни критерии и показатели могат да влияят позитивно, или негативно върху независимостта на атестирания съдия. Според Становището се оказва, че това, което се счита за наложително за независимостта на една съдебна система, се явява непродуктивно за независимостта на съдиите в друга държава /част III Е-22/. Затова препоръката на КСЕС е за прилагане на формалното оценяване чрез ясно разписани закони и подзаконови правила, които да сочат какви са правата и задълженията на оценявания съдия, кой е органът, който ще извършва оценяването и по какъв ред /част II Г-9 /, а оценката трябва да се основа на обективни критерии, които да се състоят от количествени и качествени показатели /част III К-6/.”

- Граждански съвет :

- БСА изразява съгласие с разписаното в чл.49 от проекта на Наредбата, за изслушване на атестирания магистрат, независимо от етапа, на който се провежда това изслушване. Против са попълването на анкетен лист.

- Против попълване на анкетен лист е и представителят на САС на заседанието на Гражданския съвет.

-Съдия Братанова от ОС – Кюстендил подкрепя частично предложението на В. Иванова за изслушване на магистрата. Изразява се против попълване на анкетен лист:

„Съгласна съм отчасти с предложението на г-жа В.Иванова за необходимостта от предвиждане на текст, свързан е процедурата по атестиране и събеседване е атестирания магистрат под някаква форма преди или след приключване на атестирания. Не приемам предложението за необходимостта от попълване на анкетни листове във връзка със самооценката на дейността на магистрата. Вярно е, че предложението в тази част им пожелателен характер, но считам, че подобна самооценка и рефлексията ѝ върху атестирането не е съобразена с целите на самото атестиране, обективирани вчл. 197 ЗСВ. Целта на атестирането е независим орган обективно и безпристрастно да оцени професионалната компетентност на магистрата, а не самия магистрат субективно да оцени собствената си работа.“

-Становище на Общото събрание на съдиите от Адм. съд гр.Разград по отношение провеждането на изслушване и попълването на анкетен лист:

„Противопоставяме се и на предложенията, касаещи раздела „Компетентни органи и процедура по атестиране“. Считаме за излишно провеждането на въстъпително изслушване, което цели да очертае насоките, по които ще протече конкретния процес. Тези насоки са очертани ясно и категорично в самата наредба и е излишно да се провежда първоначално събеседване, при което те да се „очертават“ отново.

Противопоставяме се и на предложението за попълване на анкетен лист. На първо място попълването на такава анкета не намира опора в закона. Освен това тази анкета няма да има никакво значение за изготвянето на атестацията, поради което излишно ще утежни процедурата.“

- Съдиите Аргирова, Руков, Милачкова, Таралански и Тодорова - към чл.65: подкрепяме предложението за изслушване и попълване на въпросник по образца в процедурите по атестиране, като намираме за подходящо попълването му да повишава оценката на атестирания, тъй като отговорите предложените въпроси предполагат действителна и сериозна ангажираност на съдията с упражняваната от него дейност, което е желателно да бъде насърчавано.

Становище работна група:

Работната група не се обедини конкретно около някой от предложените варианти.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС, отчитайки изложените по-горе съображения, след проведено обсъждане и гласуване, се обедини около предложената редакция на чл.49 в Наредбата, без предложените допълнения от съдия Иванова относно провеждането на изслушване и попълването на анкетен лист.

10. Становища по чл.52, ал.1, т.4 от Наредбата:

Проект:

Чл. 52. (1) Атестирането на съдия, председател и заместник-председател се провежда по предложение на:

- 1. заинтересования съдия;*
- 2. председателя на съответния съд;*

3. ИВСС в хипотезата на чл. 203, ал. 1, т. 4, буква“в“ ЗСВ.

т.4. Предложение В. Иванова – по инициатива на Комисията по атестирането и конкурсите в случаите по§206, ал.1 от ПЗРЗИД на ЗСВ, в сила от 09.08.2016 г., когато няма направено предложение от атестирания по стария ред.

Съображения: Посочената преходна разпоредба урежда специална хипотеза, целяща да третира равнопоставено участниците в конкурсите, атестирани по стария и по новия ред. Видно от съдържанието на текста, във визирания в него случай се предвижда задължително, а не в зависимост от волята на атестирания по стария ред, атестирането на последния по новия ред. Затова започването на процедурата не може да бъде оставено на неговата преценка, особено като се има предвид, че в решителна част от случаите атестираният по стария ред не би имал интерес да бъде атестиран по новите правила, тъй като за него би било по-благоприятно да ползва резултатите от преходна атестация, осъществена при действието на по-занижен стандарт по атестиране в сравнение с този, който цели да въведе настоящата Наредба. Допуснатият в ЗСВ пропуск - в разпоредбата на чл. 203, ал. 3 - да се предвиди изрично, че атестирането може да започне и по инициатива на КАК в коментираната хипотеза, е резултат от непрецизна законодателна техника; не е постигнато съответствие между нормите. Подобен пропуск не следва да обуслови извод, че КАК е лишена от възможността за служебна инициатива при събдяване на факта, уреден в хипотезиса на нормата на преходния параграф, доколкото иначе приложението на последния би се обезсмислило на практика.

- **Граждански съвет-** БСА счита, че КАК не следва да има инициатива при откриване на процедурите по периодично атестиране и са против предложението на В. Иванова за т.4 на чл.52 от Наредбата.

- **Общото събрание на съдиите от Адм. съд гр.Разград :**

„Считаме, че предложението за допълване на чл.52 противоречи на чл.203, ал.3 от ЗСВ, като разширява кръга на субектите, по чиято инициатива може да започне атестирането. Този определен от закона кръг не може да се разширява с подзаконов нормативен акт.“

- **Общото събрание на съдиите от Административен съд Перник:**

„Предложенията на В. Иванова, нова т. 4 в чл. 52, ал. 1 и нов текст в раздел „Компетентни органи и процедура по атестиране“, не се споделят от общото събрание на съдиите в Административен съд – Перник“.

Становище работна група:

Работната група не се обедини конкретно около някой от предложените варианти.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС също не постигна съгласие. Беше взето решение, за обсъждане от Съдийска колегия да бъдат предложени два варианта на чл.52, ал.1, а именно:

Вариант 1:

Чл. 52. (1) Атестирането на съдия, председател и заместник-председател се провежда по предложение на:

1. заинтересования съдия;
2. председателя на съответния съд;
3. ИВСС в хипотезата на чл. 203, ал. 1, т. 4, буква“в“ ЗСВ.

Съображения: Работната група не уреди изрично инициатива на КАК за откриване процедура по атестиране в хипотезата на пар. 206, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗСВ, /обн. ДВ бр.62/09.08.2016 г./, когато няма направено предложение от атестирания по стария ред. Предложение за уреждане и на тази хипотеза, формулирано в конкретен текст е постъпило от съдия В.Иванова, която е изложила и съображенията към него.

Работната група счита че този норма има временно действие - до атестиране на съдиите по новия ред /което ще стане най-късно до пет години от приемане на наредбата/. С тази норма от преходните и заключителни разпоредби се урежда еднократно изключение - при обявен конкурс по новия ред, в който участват едновременно магистрати, атестирани по досегашния ред и такива, атестирани по новия ред. В тази хипотеза КАК ще взема решения за всеки конкретен случай на основание законовата разпоредба.

Вариант 2:

Чл. 52. (1) Атестирането на съдия, председател и заместник-председател се провежда по предложение на:

1. заинтересования съдия;
2. председателя на съответния съд;
3. ИВСС в хипотезата на чл. 203, ал. 1, т. 4, буква“в“ ЗСВ.

т.4. Предложение В. Иванова – по инициатива на Комисията по атестирането и конкурсите в случаите по§206, ал.1 от ПЗРЗИД на ЗСВ, в сила от 09.08.2016 г., когато няма направено предложение от атестирания по стария ред.

Съображения: Посочената преходна разпоредба урежда специална хипотеза, целяща да третира равнопоставено участниците в конкурсите, атестирани по стария и по новия ред. Видно от съдържанието на текста, във визирувания в него случай се предвижда задължително, а не в зависимост от волята на атестирания по стария ред, атестирането на последния по новия ред. Затова започването на процедурата не може да бъде оставено на неговата преценка, особено като се има предвид, че в решителна част от случаите атестираният по стария ред не би имал интерес да бъде атестиран по новите правила, тъй като за него би било по-благоприятно да ползва резултатите от предходна атестация, осъществена при действието на по-занижен стандарт по атестиране в сравнение с този, който цели да въведе настоящата Наредба. Допуснатият в ЗСВ пропуск - в разпоредбата на чл. 203, ал. 3 - да се предвиди изрично, че атестирането може да започне и по инициатива на КАК в коментиранията хипотеза, е резултат от непрецизна законодателна техника; не е постигнато съответствие

между нормите. Подобен пропуск не следва да обуслови извод, че КАК е лишена от възможността за служебна инициатива при създаване на факта, уреден в хипотезиса на нормата на преходния параграф, доколкото иначе приложението на последния би се обезсмислило на практика.

11. Предложения по чл.52. ал.3 от Наредбата:

Проект чл.52, ал.3:

(3) Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия започва предварително атестиране с изтичането на три години от назначаването на длъжност „съдия“.

- **Съдия Братанова от ОС – Кюстендил** – Редакцията на чл.52, ал.3 от наредбата не е съобразена с чл.196, т.1 ЗСВ в частта за младшите съдии, подлежащи на предварително атестиране. Предложеният срок за започване на предварително атестиране-3 години, обхваща само атестирането на съдиите, без да държи сметка за обстоятелството, че младшите съдии съгласно чл.240 от ЗСВ се назначават към съответния окръжен съд за срок 2 години. Изрично в ал.3 на чл.52 от наредбата следва да се **предвиди** срок за започване на предварителното атестиране на младши съдиите, които да е по-малък от две години- напр. 1 година и половина или 1 година и 9 месеца. Такова следва да е извършено преди назначаването на младшите магистрати на длъжност „съдия“ съгласно разпоредбата на чл.196, т.1 ЗСВ. Запазването на тази норма в този ѝ вид ще доведе до невъзможност за извършване на предварително атестиране на младши съдиите съгласно разп. на чл.196, т.1 ЗСВ.“

Становище работна група:

Работната група възприема направеното предложение:

Включва допълнително ал.3 с текст: „Младшите съдии подлежат на задължително предварително атестиране преди преназначаването им на длъжност „съдия“. Предварителното атестиране започва по предложение на съответния председател на съд, направено три месеца, преди изтичане на срока“.

Ал.3 от публикувания вариант става ал.4

Ал.4 става ал.5, като към нея се добавя второ изречение „към предложението се прилага информацията по чл.58“.

Алинеи 5, 6 и 7 от публикувания вариант стават съответно ал.6, 7 и 8.

Работната група предлага окончателния вариант да изглежда така:

(3) „Младшите съдии подлежат на задължително предварително атестиране преди преназначаването им на длъжност „съдия“. Предварителното атестиране започва по предложение на административния ръководител, направено три месеца, преди изтичане на срока“

(4) Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия започва предварително атестиране с изтичането на три години от назначаването на длъжност „съдия“.

(5) Предложението за атестиране за придобиване на несменяемост се прави пред Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия не по-късно от три месеца преди изтичане на петгодишния срок. Към предложението се прилага информацията по чл.58.

(6) Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия започва периодичното атестиране не по-късно от шест месеца преди изтичането на петгодишния срок.

(7) Атестирането обхваща период от пет години.

(8) Следващият атестационен период започва след приключване на статистическия период от предходното атестиране, независимо от датата на решението, с което е приета комплексна оценка от предходното атестиране.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС обсъди и възприе направеното предложение.

12.Предложения по Чл.56 от Наредбата:

Проект:

Чл. 56. (1) Атестационният състав се определя по предложение на председателя на Комисията атестирането и конкурсите при съдийската колегия, обективизирано в решение на комисията.

- Общо събрание на съдиите от Апелативен съд гр. Бургас:

„Предлагаме изменение в чл.56, ал.1 като атестационният състав се определя електронно на случаен принцип измежду членовете на КАК, които са работили по материята, в която работи атестираният съдия. Основание за това ни дава многобройността на членовете на КАК, както и постигане на по-обективен подбор на атестиращите“.

-Граждански съвет:

- Българска съдийска асоциация изразява становище атестационните състави да се определят на случаен принцип.

-Представител на САС подкрепя принципа на определяне на атестационните състави, който е заложен в проекта на Наредбата от работната група;

-Представител на АСПНС изрази становище атестационния състав да се определя в рамките на специализацията, но на случаен принцип. Същото становище поддържа и председателят на АС – Велико Търново.

Становище работна група:

Броят на членовете на комисията и тяхната специализация по материя прави неприложимо електронното разпределяне на делата на случаен принцип. Качеството на атестиране зависи от специализацията на атестиращия състав. Атестирането се провежда от атестационен състав от трима членове, като в проекта на наредба е предвидена и възможността за отводи. Предложението за комплексна оценка пред Съдийска колегия се взема с решение на цялата комисия.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС обсъди направените предложения и възприе становището на работната група.

13. Съдия Братанова от ОС – Кюстендил предлага допълнение към чл.58, ал.2 от Наредбата- при преценка на дейността на административните ръководители да се вземат предвид извършените с тяхно участие проверки по чл.86, т.6 от ЗСВ.

„Предлагам допълнение в чл.58, ал.2 ЗСВ в частта, касаеща атестирането на административния и заместник- административния ръководител. За преценка на притежаваните от тези лица качества е необходимо да се изискат и справки относно броя на извършваните от тях и е тяхно участие проверки по чл.86, т.6 от ЗСВ.“

Становище работна група:

В чл.58, ал.2 от Наредбата работната група предлага да се включи т.6 със следното съдържание...“справка за извършените от административния ръководител или с негово участие проверки по чл.86, т.6 от ЗСВ“.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе направеното предложение, но с допълнение:

т.6. Справка за извършените от административния ръководител или негово участие проверки по чл.86, ал.1, т.6 от ЗСВ и по чл.106, ал.1, т.7 от ЗСВ.

14. Граждански съвет:

-Чл. 62, ал.4 повтаря чл.71, ал.5 / предложение да отпадне чл.71, ал.5/.

Становище работна група:

Действително се повтаря систематичното място на ал.5. Работната група предлага да отпадат алинеите на чл.62 и разпоредбата да придобие следното съдържание:

Чл. 62. Комисията по атестирането и конкурсите изготвя комплексна оценка, която може да бъде положителна и отрицателна.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе направеното предложение.

15. Предложение на българска асоциация на вещите лица и експерти, при атестирането на съдии да се отчете работата на атестираните със съдебната експертиза и вещите лица във всички етапи на производството.

Становище работна група:

Приема направеното предложение. Предлага да се допълни първия показател на чл.37 и да придобие следното съдържание:

-Своевременните, точни и пълни указания към страните и вещите лица, и действия по движението на делата, жалбите и протестите;

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе направеното предложение.

16. ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ В АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЕРНИК:

„По отношение праговете, заложи в чл. 72 от Наредбата, същите предлагаме да се намалят, като се тръгне от отрицателната оценка и се върви нагоре до получаване на сбор от 100 точки – считаме, че максималните прагове на отделните степени комплексна оценка от атестиране на съдия, съответно минималния праг на степен „много добра“, са ненужно завишени. Предлагаме точките, формиращи диапазоните за определяне на съответните степени комплексна оценка да останат на стойностите, определени в Методиката за атестиране на съдия, прокурор, следовател, административен ръководител и заместник на административен ръководител *(изменена и допълнена с решение на ВСС по Протокол № 11 от 12.03.2014 г.)*”.

Становище работна група:

Идеята на така предложените прагове на оценяване е при атестирането действително да бъдат оценени и отличени много добрите магистрати, в съответствие с новите правила, заложи в Наредбата.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе изразеното становище от работната група.

17. СТАНОВИЩЕ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ В АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЕРНИК:

„Не сме съгласни с редакцията на чл. 69, т. 4 по отношение на текста „при съобразяване броя необжалвани от подлежащите на обжалване съдебни актове“ – обжалването или не на един съдебен акт не зависи от това, доколко добре той е мотивиран от атестиранения съдия. Отменен може да бъде както един добре мотивиран акт, така и един немотивиран акт”.

Становище работна група:

Това е критерий, който е изрично предвиден в ЗСВ/ чл.199/, така е формулиран в закона и заляга по същия начин в проекта на Наредба по чл.209б от ЗСВ.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе изразеното становище от работната група.

18. СТАНОВИЩЕ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ В АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЕРНИК:

„Следва да се прецизират изцяло разпоредбите, свързани с общите и специфичните критерии за атестиране на съдия и изрично да се регламентира начина на формиране на оценките съотнесен към отделния критерий – напр. в чл. 69, т. 3 от проекта на Наредбата по критерий „администриране на дела и жалби, подготовка за съдебно заседание“ се получават от 0 до 10 точки. Показателите по този критерий са три – 1. своевременно, точни и пълни указания към страните и действия по движението на делата, жалбите и протестите; 2. брой на актовете за връщане на делото в предходна фаза и

основанията за това; 3. причини за отлагане на делата. Няма яснота, дали за всеки от трите показателя ще се дават определен брой точки, за да може да се получи максималната оценка от 10 точки или за всичките ще се даде обща оценка, т.е. каква е тежестта на всеки един от показателите при оценяване на критерия „администриране на дела и жалби“.

Становище работна група:

Оценяват се критериите, а не показателите. Предвидените точки са определени по критериите, а не по показателите, това важи и за всички критерии - общи и специфични.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе изразеното становище от работната група.

19. ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ В АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЕРНИК:

„Да отпадне разписаното в чл. 58, ал. 1, т. 7 задължение на административния ръководител да предоставя служебна бележка за наличието на поощрения, наложени наказания и заповеди по реда на чл. 327 ЗСВ – знанието за това кой магистрат е поощрен или наказан е във ВСС и не е необходимо административният ръководител да дава служебна бележка, при положение че ВСС разполага с цялата информация“.

Становище работна група:

Няма пречка представянето на подобна справка и от съответния орган на съдебната власт, с оглед по-голяма сигурност на информацията, тъй като част от тези действия са в правомощията на председателите на съдилища.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе изразеното становище от работната група.

20. СТАНОВИЩЕ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ В АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЕРНИК:

Не е отчетена спецификата на административните съдилища с оглед предмета на съдебен контрол, който се осъществява от тях – наредбата е разписана така, че да бъде прилагана по отношение на общите съдилища, което е видно и от разбивката в чл. 45, ал. 1, т. 1 на различните видове дела, които се гледат от съответните съдилища.

Становище работна група:

Видно от чл.45, ал.1, т.1, в Проекта на Наредбата са заложили видовете дела, разглеждани от административните съдилища.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе становището на работната група.

21. СТАНОВИЩЕ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СЪДИИТЕ В АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЕРНИК:

Наименованието на Наредбата не съответства на разпоредбата на чл. 209 б от ЗСВ – в ЗСВ, раздел IV, член 196 и следващите се говори за административен ръководител и заместник-

административен ръководител и борави с тези термини, докато в проекта на Наредбата, още в самото ѝ наименование се говори за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд, каквито атестации ЗСВ не предвижда.

Становище работна група:

Видно и от мотивите в Доклада към Наредбата, изготвен от работната група, за съдилищата административните ръководители са председател и заместник – председател, което е отразено в проекта на наредба по чл.209б от ЗСВ.

На заседание, проведено на 30.01.2017 г., Комисията по атестирането и конкурсите при Съдийската колегия на ВСС възприе становището на работната група.